

Глобалном загревању је очигледно позлило, а ни кружење воде у природи није што је некад било: током целог маја и почетком јуна имамо температуре из колекције јесен/зима, док вода "кружи" само надоле, у облику бесконачних пљускова који убијају сваку жељу да изађете напоље.

Ако пак и изађете, схватићете да су српски медији изгубили сваки додир са реалношћу чак и у вези са нечим што би морало да буде неупитно – временским подацима. Док будете дрхтали у аутобусу чији је возач укључио грејање, или у канцеларији у којој су колегинице још јутрос активирале три грејалице, биће вам тешко да поверујете да спољна температура износи 14 до 16 степени, колико пише у ћошку екрана ТВ пријемника и на последњој страни дневних новина. Присетите се како изгледа живети и радити на правих 14 до 16 степени и увидећете да се онај ко мери толике температуре у савременој Србији малко прерачунао: ако ових дана успева да прочита двоцифрену вредност у целзијусима, онда је дефинитивно дошло време да промени методе и прорачуне...

Хидрометеоролошки извештаји, међутим, нису најочигледнија неистина на коју можете налетети у српским медијима. Анализе стандарда у савременој Србији неупоредиво су опасније, пошто нас убеђују како – живимо много боље него што мислимо! Дневни лист *Данас*

је објавио (

["Стандард неће више брзо расти"](#)

), а сајт Б92 одмах пренео (

["Живимо боље него ранијих година?"](#)

), текст у којем се статистички доказује да је у 2010. години стандард просечног грађанина Србије вишеструко већи не само у односу на деведесете, већ и у односу на протеклу деценију. Потезући просечну плату од око 35.000 динара и наводећи шта је са толико пара могуће купити у Србији, а што је пре петнаест, десет или пет година било недостижно (фрижидер, рецимо), аутор текста и његови стручни саговорници закључују да становништво данас живи боље него икада откако се распала СФРЈ. Истина, упозоравају да пораст стандарда није реално заснован, односно, да није последица напретка српске привреде већ прихода од приватизације, али ипак нас уверавају да нам је боље него што нам се чини. А незадовољство грађана, закључује се у "истраживању", потиче од суноврата динара, који увек изазива немир у грађанству, као и од тога што се обични људи сећају СФРЈ благодестања, са којим пореде данашњу ситуацију.

Овакве анализе су прави пример не новинарске храбрости, већ новинарске дрскости.

Специфична врста безобразлука је потребна за састављање и објављивање текста који нацији опљачканих, изгладнелих, обманутих и поотпуштаних кадрова "објашњава" да није све тако црно као што њима незахвалнима изгледа. Поготово ако је цео текст зачињен суманутом статистиком, за коју је легендарни спортски коментатор Звонко Михајловски одавно закључио да је као бикини, пошто "све открива а ништа не показује".

Оно што статистика у наведеном тексту сакрива јесте ноторна чињеница да просечан грађанин Србије не прима просечну плату Србије. Узмите у обзир, на пример, плату једне од директорки у једној овдашњој новинској кући: њен месечни лични доходак, према поузданим изворима, износи 600.000 (словима – шестсто хиљада) динара нето. Пошто иза ове куће стоји страни капитал, директоркина плата је пријављена у пуном износу, што значи да улази у статистички обрачун за просечну зараду у Србији. У месецу мају, минималац у Србији био је 15.120 динара: уз нешто математике, лако ћете израчунати да директоркина плата "покрива" 28 минималних зарада у укупној статистици. Наиме, ако у једну групу сврстате дотичну директорку и 28 радника са минималним примањима, просечна плата у тој групи износи 35.288 динара! И, статистички гледано, њих 29 живи сасвим пристојно у транзиционој Србији.

У реалности, међутим, много је битнији податак да сама директорка прима за скоро 50 одсто више пара него оних 28 несрећника заједно. То је статистика којом се економски новинари и аналитичари у Србији не баве, али која даје прави приказ животног стандарда у нашој држави. Имајте при томе у виду да поменута директора, сасвим је извесно, није једина са астрономском месечном зарадом, нити најплаћенија особа у Србији. Такође, додајте свим овим рачуницама и незапослене, чији број расте свакодневно, па ће вам бити још јасније због чега је просечна плата у Србији све већа и због чега је прима све мање људи.

Србија је одавно постала регионални Ел Дорадо за имућну и незаситу мањину, односно конц-логор за ојађену већину. Површна статистика може да замаскира ту трагичну чињеницу, али професионални новинари, уредници и аналитичари не би смели да се задовољавају површном статистиком. Авај, друмови ће пожелет' Милошевићевог РТС-а, али Милошевићевог РТС-а нигде бити неће: ни злогласна "ТВ Бастиља" из деведесетих није вређала здрав разум публике толико колико то раде данашња гласила. И нису јуче почели да нас вређају, већ то раде пуних десет година. Овај генијалан статистички доказ – да живимо боље него што нам се чини – само је последњи у непрегледном низу медијских испада којима је српско становништво већ предуго изложено. Чак није ни посебно дрскији од претходних. Јер, пошто су нас већ убедили да су нам пријатељи они који су нас бомбардовали и отели нам део територије, као и да је Драган Шутановац војно неутралан, што нам не би лепо појаснили да имамо много више пара него што у ствари имамо?!

Кружење стандарда у природи

Пише: Миодраг Зарковић
среда, 02 јун 2010 19:36

Као да смо ми способни, без помоћи "независних" новинара и "стручних" аналитичара, да схватимо ко су нам пријатељи, ко је неутралан и колико лепо живимо?!